

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 25. Alvarus Pelagius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.
A. C. 1332.

tus faciebant interdum numero quingenti circiter. Armati confurgebant contra Inquisitorem regionis Albertum Castellarium Dominicanum: necarunt quendam Parochum, a quo se illi denunciatos esse suspicabantur: & Albertum ipsum in castello quodam obsidebant ita, ut regionem relinquere cogeretur. Caput eorum erat Martinus Pastrius; qui naturæ divinæ cum humana conjunctæ mysterium, & veram Christi sub speciebus Eucharisticis præsentiam impugnabat. Effugerat Inquisitores, quotquot in Pedemontio per annos viginti fuerant: sed tandem comprehensum Badisus in carcere detinebat. Idcirco ei Papa imperabat, ut illum captivum ad Albertum mitteret, ut is hominem cæterosque hæreticos anquirere posset, immo tormentis, si foret opus, subicere. Dabat 6 Julii.

§. XXV.

Alvarus Pelagius.

Vad. to. 3.
Regest.
p. 322.
Id. Script.
p. 15.
De planctu
& ult.

[Inter studiosissimos Papæ Joannis XXII defensores contra Fratres Minores schismaticos fuit Alvarus Pelagius Hispanus ejusdem Ordinis Religiosus, Coronensis in Morea Episcopus a Papa renunciatus per diploma 16 Junii hoc anno 1332 datum. Avenione die S. Mariæ ad Nives

Nives 5 Augusti eodem anno absolvit suum opus magnum de Planctu Ecclesie coeptum an. 1330 in eodem loco, ubi residebat ut Papæ Pœnitentiarius. De-
 dicavit illud Petro Gomeſio Cardinali Presbytero de S. Praxede.

Sæcul. XIV.

A. C. 1332.

Bal. vit. to. I.

p. 765.

Planct. l. I.

c. 13.

Audi, quomodo ibi loquatur de Summi Præſulis potestate! Papa toto in orbe habet jurisdictionem universalem secundum res sacras & profanas: etsi potestatem gladii & jurisdictionis civilis debeat exercere per legitimum Imperatorem suum filium cæterosque Principes. Ac deinde: Papa Reges regnis, & Imperatorem imperio privat. Et iterum: Anima corpori, res sacræ profanis sunt præferendæ: igitur cui commissæ sunt priores, illi multo magis concredi debent alteræ, quæ tantum sunt accessio. Præ-
 terea Christus S. Petrum constituens suum Vicarium non divisit jurisdictionem suam, sed omnem, quam habebat, illi contulit, nihil hinc excipiens.

Sup. lib. 93.

s. 55.

Imperatores ethnici nihil unquam juste possederunt, si vox *justitia* theologice accipiatur: quia, qui Deo se non vere submittit, sed opponit per cultum falsi Numinis, aut per hæresim, nihil sub eo revera possidere potest. Igitur ethnicorum regna juste recepit Ecclesia, cujus erant prius, & cujus injuria fuerant ab illis usurpata: nam ex jure divino ad

Histor. Eccles. tom. XXXIII.

D d Ju

Sæcul. XIV. Justos pertinent omnia. Et postea:
A. C. 1333. Quisquis Imperatorum ab Ecclesia Romana non accepit gladium, non est legitime gladio usus. Propterea Constantinus S. Silvestrojus gladii restituens monstrabat eo se haud legitime fuisse usum, cum non accepisset ab Ecclesia. Ac rursum: Unctio est, quæ Reges facit, & quam accipere nisi a Sacerdote nequeunt: ergo quilibet Princeps ab ecclesiastico Judice debet accipere sui confirmationem, executionemque potestatis suæ. Ad omnes has propositiones Alvarus Pelagius divini codicis, Juris pontificii, ac Decretalium locos affert multos, quos doctis discutiendos relinquo. Atque ista satis indicant, quam tunc doctrinam curia Romana tenuerit. Alvarus postmodo translatus est ad Silvensem Lusitanæ cathedram.

Vad. 1340.
n. 11.

§. XXVI.

Michaëlis Cæsenatis epistola.

Gold. mon.
to. 2. p. 1338.
Sup. 6. 14.
p. 1339.

Ineunte anno 1333 Michaël Cæsenas pro Ministro Fratrum Minorum Generali nunquam non se gerens epistolam dedit inscriptam cunctis Fratribus Ordinis fidem catholicam, & regulam per votum susceptam observantibus. Repetit ibi maximam partem eorum, quæ duos abhinc annos scripserat: sed apertius efferve-